

tingede Bederlag uden Indskrænkning. Dette er Mere, end jeg har tilladt mig at foreslaae, og meget Mere end Udvalgets Forslag. Efter den preussiske Lyendelov af 1810 skulde Lyendet lade sig nøie med $\frac{1}{4}$ Aars Løn, naar det efter Huusbondens Død blev nødsaget til udenfor Skiftetiden at forlade sin Tjeneste, — dette vil omtrent være det Samme, som Udvalget har foreslaaet; men denne Regel i den preussiske Lyendelov blev forandret ved en ny Lov af 19de August 1844, som indrømmer Lyendet Løn for et halvt Aar. Ganske den samme Regel, nemlig, at indrømme Lyendet Løn, naar Huusbonden er død, for et halvt Aar, indeholdes i Lyendeloven for Kongeriget Sachsen, § 80, og i Lyendeloven for Storhertugdømmet Baden, § 40. Man seer altsaa; at man saavel i Hertugdømmerne som flere andre Steder er gaaet ligesaa vidt, ja endogsaa videre, end jeg har tilladt mig at foreslaae. Jeg har troet, at man skulde give Lyendet Løn, indtil Skiftetiden kommer, naar Skiftetiden indtræffer snart, naar Tjenestetiden altsaa er kort, — og det Samme følger ogsaa af de Bestemmelser, der indeholdes i Loven, — men at, dersom Huusbonden dør imellem en Dødsfaldet og en Skiftetid, det da maatte kunne gjøre Fordring paa Løn til første almindelige Skiftetid, der indtræder 3 Maaneder efter Dødsfaldet, til hvilken det lovligt kunde have været opsagt, men at Voet saa ogsaa skulde være berettiget til saalænge at beholde Lyendet til Tjeneste, uden at være indskrænket til een Maaned. Efter den Redaction, som jeg har tilladt mig at foreslaae, skal nemlig Voet kun inden en Maaned fra Dødsdagen tilkjendegive sin Bestemmelse, hvorvidt det vil stilles ved Lyendet, før den ordinaire Skiftetid kommer, eller ikke; men det kan beholde det i sin Tjeneste, saalænge det vil, naar ikke Dødsfaldet finder Sted, hvorimod det da ogsaa skal betale Løn til den almindelige Skiftetid, der indtræder tre Maaneder efter Dødsdagen, samt Kostpenge i 8 Uger, saaledes som det er foreslaaet af Udvalget. I Henseende til Kostpengene er der ingen Uenighed mellem Udvalget og mig; det er blot med Hensyn til Lønnen, at jeg har troet, at man, naar Tjenestetiden ikke er saa ganske kort, maatte indrømme Løn for en no-

get længere Tid og navnlig til den almindelige Skiftetid, hvortil Dødsfaldet kunde være givet.

Ordføreren: Med Hensyn til, hvad den høitærede Justitsminister har anført, skal jeg paa Udvalgets Begne tillade mig følgende Bemærkninger. Udvalget har naturligviis ikke kunnet tage Hensyn til fremmede Lovgivninger, men har alene støttet sin Mening paa den Billighed, som man især med Hensyn til fattige Enker og Boer troede, talte for, at disse paa en lempelig Maade kunde stille sig af med Lyendet, uden at man dog kunde sige, at man gik Lyendet for nær. Udvalget har heller ikke fundet de Grunde, som af en æret Landstingsmand fra Jylland (Voserup) ere anførte med Hensyn til Bestemmelsen i den foregaaende Paragraph, ganske ugrundede, og det henholder sig derfor til det, det har foreslaaet.

Drejer: Jeg for mit Bedkommende har ikke Andet at indvende imod de af den høitærede Justitsminister stillede Vædringsforslag, end at de forekomme mig ikke at gaae vidt nok; men, da der ikke foreligger noget Forslag i en videregaaende Retning, kan denne Beskaffenhed ved Vædringsforslaget naturligviis ikke være nogen Grund for mig til ikke at stemme for det. Jeg troer, at den Bestemmelse, at Lyendet skal blive ved at tjene dem, der overtage Voet efter Huusbondens Død, i en vis Tid, allerede i og for sig i mange Tilfælde kan blive meget haard; men det kan vel være, at det ikke gaaer an, aldeles at bortkaste Hensynet til dem, der saaledes overtage Voet, og at Bestemmelsen om, at Lyendet i nogen Tid skal vedblive at tjene dem, derfor kan forsvares. Men det Haarde, der kan komme til at ligge i denne Bestemmelse, mener jeg, maa bevæge os til iøvrigt at gaae ind paa det, som er det Facileste for Lyendet.

Formanden: Efter de Øttringer, der af den ærede Justitsminister ere fremkomne i Anledning af de stillede Vædringsforslag, skal jeg bemærke, at jeg troer, at maatte satte de Forslag, der findes til § 38, paa følgende Maade under Afstemning: først det første Forslag, der er stillet af Udvalget, derefter det sidste Forslag, der er stillet af Justitsministeren, og dernæst som et Vædringsforslag de